

Grangeville Idaho.
Jan 14 — 1919

Waarde Broeder en Zuster:—

Het is nu reeds bijna 14 dagen sedert
Vader wordt begraaven. Het spijt ons dat
jelen of tenminste een nu en niet bij
tegenwoordig kon zijn. 't Was echter voor u
moeilijk en mogelijk ook wel gevaarlijk
om te komen, vooral ook met het oog op
de tegenwoordig alom heerschende ziekte
in de flui. Wat de oorzaak van Vaders
overlijden nu is moeilijk uit te maken.
De dokter zegt „hartverlamming“ en daar
zijn wij nu klaar. Hij mocht u
wat zeggen in zijn geval. Vader hadt de
week van zijn overlijden de harts gehad
gedurende twee opeenvolgende dagen, doch
steeds in geringe mate. Hij woonde bij
Marinus in welke richt veldw. komen
en 14 section land heeft gekocht in onze
buurt. Na die twee dagen schijn hij weer
op te knappen en veldw. veldw. reeds meer naar

2.
buiten hetwelk Marinus echter niet toestond.
Zondag's daarop „na herkomst” zij alle
kinderen en nog op bezoek geweest en dacht Vader
zelfs dat hij iets beter gevoelde dan de
vorige dagen. Hij sprak echter weinig en
zij eten was niet zoo als vroeger, doch
bij ons weggaan ging hij zelf nog mee naar
buiten. Bij 's nachts huis gaar zei ik nog
tegen Tine, dat Vader het altyd niet lang
meer zou maken. Nog diezelfde nacht
omstreeks 3³⁰ kwam Marinus ons wakker
zeggende dat Vader plotseling veel erger werd.
M. phonde daarop dadelijk voor een dokter, die
een uur daarna reeds aanwezig was, doch slechts
den dood kon melden. Telpstou M. in huis terug
kende waer de levensgeesten reeds geweten.
Zachten helen is hij heen gegaan zonder lichamelijke
lijden en wij willen hopen en geloven dat hij
is heengegaan naar die plaats die er over-
blijft van het volk van God. Hiermede zal
ik vollooyig eindigen hopen dat u dien brief
enden in Heem Egen in den besten verstand moogt
ontfangen. Hartelijk Gweten Hendrik. Tine en de
jongens. De quaten van Marinus